

4. Sharapov O. D., Derbentsev V. D., Semonov D. Ye. (2003). Systemnyi analiz: Navch.-metod. Posibnyk.K.: KNEU, Ukraine. 154.
5. Alan Sarsby. (2016). SWOT Analysis: A Guide to SWOT for Business Studies Students Paperback – 19 Oct. 2016. URL: <https://www.cii.co.uk/media/6158020/a-useful-guide-to-swot-analysis.pdf>

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.3K(162).26

УДК 796.011.3:796.12-057.875:378.1 (043.5)

Дьоміна Ж.Г.

кандидат педагогічних наук, професор,
професор кафедри теорії та методики фізичного виховання
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, м. Київ
ORCID: 0000-0002-8315-6590

Тимошенко О.В.

доктор педагогічних наук, професор,
декан факультету фізичного виховання, спорту і здоров'я
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, м. Київ
ORCID: 0000-0002-5310-4941

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ОРГАНІЗАЦІЮ ПЕДАГОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

У статті обґрунтовано необхідність забезпечення об'єктивного педагогічного контролю студентів у процесі фізичного виховання в умовах спортивних секцій за вільним вибором, оскільки його основною функцією є наукове проектування, передбачення й точне відображення результатів занять фізичними вправами. **Мета дослідження** – визначити найбільш ефективний підхід до оцінювання рухових досягнень студентів у процесі фізичного виховання. Окреслено основні підходи до моніторингу рухових досягнень у процесі занять фізичними вправами: нормативний, заснований на використанні порівняльних норм, та індивідуально зорієнтований, що базується на визначенні належних норм рухових досягнень з урахуванням індивідуальних можливостей тих, хто займається. Показано низьку ефективність використання порівняльних середньовікових норм та доцільність розробки індивідуально орієнтованих методик оцінювання. Представлено суть та загальний алгоритм розробки та використання технології індивідуального оцінювання рухових досягнень студентів в умовах секційних занять за вибором, основною якої є визначення індивідуально доступних норм. Визначено, що така організація контролю рухової підготовленості базується на доступних і науково обґрунтованих критеріях, передбачає відмову від шаблонної оцінки, дозволяє оцінювати реальні рухові досягнення студентів з різними можливостями, об'єктивно визначати ефективність занять обраним видом рухової активності з позиції розвивального впливу. Зроблено **висновок**, що технологія оцінювання рухових досягнень студентів в умовах спортивних секцій за вибором, заснована на використанні подібних програм, є найкращим варіантом для педагогічного контролю здобувачів вищої освіти в сучасних умовах.

Ключові слова: педагогічний контроль, спортивні секції за вибором, студенти, фізичне виховання, оцінювання рухових досягнень.

Domina Zh., Tymoshenko O. The modern view of the organization of pedagogical control of students in the physical education process. The article substantiates the need to provide objective pedagogical control of students in the process of physical education in the conditions of sports sections of free choice, since its main function is scientific design, prediction and accurate reflection of the results of physical exercises. **The purpose** of the research is to determine the most effective approach to assessing motor achievements of students in the process of physical education. The main approaches to monitoring motor achievements in the process of physical exercises are outlined: normative, based on the use of comparative norms, and individually oriented, based on determining the appropriate norms of motor achievements taking into account the individual capabilities of those who practice. The low efficiency of using comparative medieval norms and the expediency of developing individually oriented assessment methods are shown. The essence and general algorithm of development and use of the technology of individual assessment of motor achievements of students in the conditions of sectional elective classes are presented, the main part of which is the determination of individually accessible norms. It was determined that such an organization of control of motor readiness is based on available and scientifically based criteria, involves the rejection of template assessment, allows to evaluate the real motor achievements of students with different capabilities, and objectively determine the effectiveness of classes in the chosen type of motor activity from the standpoint of developmental influence. **It was concluded** that the technology for evaluating motor achievements of students in the conditions of optional sports sections, based on the use of similar programs, is the best option for pedagogical control of students of higher education in modern conditions.

Key words: pedagogical control, optional sports sections, students, physical education, evaluation of motor achievements.

Постановка проблеми. Удосконалення процесу фізичного виховання студентів, окрім урахування сучасної концепції вищої освіти, передових освітніх практик, прогресивних технологій, потреб, інтересів та можливостей тих, хто займається, у його змісті, неможливе без об'єктивного оцінювання його результатів, передбаченого системою педагогічного контролю. Педагогічний контроль у цьому контексті повинен бути обов'язковим і включати систему заходів, спрямованих на визначення ефективності занять фізичними вправами в умовах спортивних секцій за вільним вибором на основі вимірювання та оцінки якісних і кількісних показників, котрі характеризують відповідність досягнень студентів встановленим критеріям та вимогам до результату. Виходячи із мети, результат освітнього процесу фізичного виховання пов'язаний із фізичним удосконаленням тих, хто займається, в умовах їх залученості до спеціально організованої рухової активності, набуттям ними відповідних компетентностей та особистого досвіду самостійно і творчо використовувати засоби фізичної культури. З огляду на біологічну основу рухової активності, руховий потенціал студентів є об'єктивним критерієм оцінювання результату освітнього процесу фізичного виховання. Проте у багатьох вітчизняних вишах нині не передбачена обов'язкова форма контролю у фізичному вихованні студентів, а в тих, де вона передбачається, зазвичай відсутня чітка та ефективна технологія оцінювання рухових досягнень здобувачів вищої освіти, що базується на об'єктивних критеріях. Це, зі свого боку, обґрунтовує доцільність аналізу наявних у сучасній педагогічній теорії та практиці підходів до оцінювання рухових можливостей тих, хто займається фізичними вправами та окреслення перспективи визначення універсальної технології педагогічного контролю навчальних досягнень студентів в умовах організації спортивних секцій за вибором.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Педагогічний контроль є системою перевірки результатів навчання і виховання студентів [8]. Оцінювання – це процес визначення відповідності наявного рівня навчальних досягнень здобувачів освіти встановленим вимогам і критеріям [2]. Контроль та оцінювання є так званим педагогічним супроводом, котрий дає можливість визначення сформованості знань, умінь, навичок та компетентностей відповідно до впроваджених в освітній процес певних засобів, методів і форм [7]. Педагоги одностайні в думці, що оцінка є мірилом якості освіти і тому має бути обов'язковою, а контроль забезпечує зворотний зв'язок між суб'єктами освітнього процесу, має базуватися на об'єктивних та обґрунтованих критеріях та застосуванні адекватного інструментарію. У педагогіці під критеріями оцінки розуміють прогностичні ознаки, що дозволяють визначити навчальні досягнення здобувачів освіти, а тому основою вибору критеріїв є зміст освітнього процесу [8].

Метою педагогічного контролю на заняттях фізичними вправами є визначення стану і динаміки фізичного розвитку, здоров'я, рухової підготовленості чи спортивної майстерності тих, хто займається, та встановлення на основі відповідності очікуваним результатам ефективності запропонованих у змісті фізичного виховання засобів, методів і форм [12]. Дослідники В.М. Корягіна та О.З. Блават [6] вважають, що основною функцією педагогічного контролю у фізичному вихованні є наукове проектування, передбачення й точне відображення результатів занять фізичними вправами. Розробка та впровадження нових ефективних технологій педагогічного контролю є одним із прогресивних напрямів удосконалення фізичного виховання студентів.

Пріоритетною формою організації фізичного виховання в українських вишах є секційна, найбільш популярна у закордонних університетах, базується на спортивно орієнтованому підході на основі інтересів і потреб студентів та проявила себе як доволі ефективна, що підтверджено низкою досліджень І. О. Асаулюк, Т. К. Бондар, Т. В. Вознюка, С. В. Дуся, І. В. Мички, П. М. Оксьома, Д. І. Цися. Результат освітнього процесу фізичного виховання має насамперед біологічну основу, пов'язану з фізичним удосконаленням – покращенням психофізичних кондицій тих, хто займається, в умовах їх залученості до спеціально організованої рухової активності, набуттям особистого досвіду самостійного і творчого використання засобів фізичної культури [1]. Однак складність питання вибору критеріїв оцінювання рухових досягнень студентів у процесі секційних занять зумовлює формалізацію педагогічного контролю, що зазвичай проявляється в обліку відвідуваності занять, активності спортивно-масової діяльності, в окремих випадках тестування загальної рухової підготовленості, при цьому специфіка обраного виду фізичних вправ практично не враховується.

Отже, **мета дослідження** – визначити найбільш ефективний підхід до оцінювання рухових досягнень студентів у процесі фізичного виховання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Педагогічне тестування на основі рухових тестів – необхідна умова оцінки ефективності занять обраним видом фізкультурно-оздоровчої діяльності за рахунок визначення реального рівня та динаміки рухової підготовленості студентів протягом певного періоду [11]. Відомо, що не існує уніфікованої методики тестування рухових здібностей тих, хто займається певним видом фізичних вправ, тому питання вибору рухових тестів для визначення рухових досягнень у процесі фізичного виховання молоді залишається відкритим [9].

Аналіз сучасних розвідок дозволив окреслити такі основні підходи до моніторингу рухових досягнень у процесі занять фізичними вправами: нормативний, заснований на використанні порівняльних норм: співставленні фактичних рухових показників з середньовіковими нормами

прояву рухових здібностей, та індивідуально зорієнтований, що базується визначенні належних норм рухових досягнень з урахуванням індивідуальних можливостей тих, хто займається. Втім, дослідники не мають єдиної думки щодо концепції формування змісту педагогічного контролю та вибору критеріїв оцінювання рухової підготовленості студентів у процесі фізичного виховання і намагаються знайти оптимальне рішення через авторські розробки, де пропонують різні варіанти формування батареї рухових тестів з урахуванням виду фізкультурно-оздоровчої діяльності, професійно-прикладної спрямованості, матеріально-технічних умов тощо.

Розповсюдженою технологією педагогічного контролю у процесі фізичного виховання студентів є та, що здійснюється за процедурою середньогрупового оцінювання рухової підготовленості в умовах статево-вікової диференціації та розробки відповідних нормативів у процесі занять окремими видами фізкультурно-оздоровчої діяльності та апробована низкою досліджень Т.К. Бондар, Д.О. Дзензелюка, Ж.Г. Дьоміної та ін. Такий підхід не передбачає урахування індивідуальних можливостей тих, хто займається.

Зважаючи на біологічну основу детермінації прояву рухових здібностей, результат виконання рухових тестів особами одного віку, статі та рівня підготовленості, залежить від індивідуально-типологічних особливостей психофізичного розвитку їх організму, тобто може відрізнятися залежно від антропометричних показників, особливостей будови суглобів і м'язів, властивостей нервової системи тощо [10]. Це знижує ефективність нормативного підходу та обґрунтовує посилення уваги до розробки індивідуально орієнтованих методик оцінювання. Засновані на такому підході методики орієнтуються на належні норми підготовленості, що є індивідуально доступними та мають вигляд математичних моделей, до структури яких входять найбільш прогностичні для прояву окремих рухових досягнень характеристики розвитку організму [12]. Єдиним аргументом щодо проблематичності застосування такого підходу є складність процедури обчислення норм, побудованої на складних математико-статистичних методах, та використання їх як критеріїв оцінювання без застосування спеціальних автоматизованих програм.

У низці досліджень робилися спроби індивідуалізації оцінювання рухової підготовленості здобувачів освіти. Так, Л.П. Долженко [4] розробила прогнозовані математичні моделі рухової підготовленості студентів, що враховують рівень фізичного здоров'я молоді. В.Л. Волков [3] запропонував критерії визначення рухових досягнень студентів на основі факторного аналізу впливу морфофункціональних особливостей розвитку організму на можливість прояву окремих рухових здібностей. О.М. Доценко [5] визначено математичні моделі окремих показників рухової та координаційної підготовленості з урахуванням морфофункціональних можливостей студенток з відхиленнями у стані здоров'я. С.О. Черненко зі співавторами [13] представлено факторні моделі структури рухової підготовленості студентів різного віку на основі їх функціональних можливостей та батарею інформативних рухових тестів. Подібні методики базуються на багатовимірних методах статистичного аналізу, тобто є науково обґрунтованими та ефективними, що підтверджено практичною апробацією у процесі фізичного виховання [14].

Наразі з метою підвищення залученості студентів до відвідування секцій у закладах вищої освіти впроваджуються різні види фізкультурно-оздоровчої діяльності – від традиційних до сучасних, що тільки набувають популярності серед активної молоді. Однак, незважаючи на різний зміст, характер та спрямованість фізичних навантажень у різних видах активності, підхід до оцінювання рухових досягнень тих, хто займається, має бути єдиним, але, водночас, враховувати специфічні особливості обраного виду фізичних вправ у зміні педагогічного контролю. Це зумовлює доцільність урахування технічного компоненту рухової підготовленості тих, хто займається, оскільки оцінка має бути певним чином адаптована до особливостей виду фізкультурно-оздоровчої діяльності в умовах секційних занять, що можливо лише у взаємозв'язку рухових досягнень з рівнем технічної підготовленості. Йдеться про вибір в якості критеріїв оцінювання рухових досягнень параметрів технічної підготовленості студентів в обраному виді рухової активності. Однак з огляду на різний рівень підготовленості студентів, які відвідують одну секцію, критерії оцінювання повинні бути доступними і враховувати їх індивідуальні можливості. По суті, вони мають бути відображенням математичних залежностей показників технічної підготовленості від інших, котрі детермінують індивідуальний рівень можливостей, таких як руховий потенціал, особливості тілобудови, функціональні характеристики розвитку організму тощо. У практичному розумінні, такі критерії являють собою математичні моделі у вигляді регресійних рівнянь типу:

$$Y_{iД} = k_1 x_1 + \dots + k_n x_n \pm a$$
, де залежна змінна $Y_{iД}$ є певним технічним параметром, вираженим у конкретних одиницях вимірювання, що характеризує індивідуально доступний результат; незалежні змінні $x_1 - x_n$ є окремими найбільш інформативними руховими чи морфофункціональними показниками, $k_1 - k_n$ – коефіцієнти регресії; a – вільний член.

Побудовані таким чином критерії є індивідуально доступними в обраному виді фізичних вправ залежно від можливостей кожного студента. Тому індивідуально орієнтований підхід до оцінювання рухових досягнень студентів, які відвідують спортивну секцію за вибором, є найбільш

доцільним. Така організація контролю рухової підготовленості базується на доступних і науково обґрунтованих критеріях, передбачає відмову від шаблонної оцінки та дозволяє оцінювати реальні рухові досягнення студентів з різними можливостями, об'єктивно визначати ефективність занять обраним видом рухової активності з позиції розвивального впливу. Отже, засновані на індивідуально орієнтованому підході критерії оцінювання рухових досягнень студентів в умовах спортивних секцій за вибором є найбільш ефективними.

Сучасні комп'ютерні технології дозволяють абсолютно спростити математично складну процедуру розробки індивідуально доступних норм, що лежать в основі критеріїв оцінювання рухових досягнень подібного типу за допомогою автоматизованої статистичної обробки цифрових даних та створення на основі отриманих аналітичних моделей спеціалізованих програм. В основі функціонування таких програм лежить наступний алгоритм визначення рухових досягнень на основі індивідуально доступних норм (рис. 1).

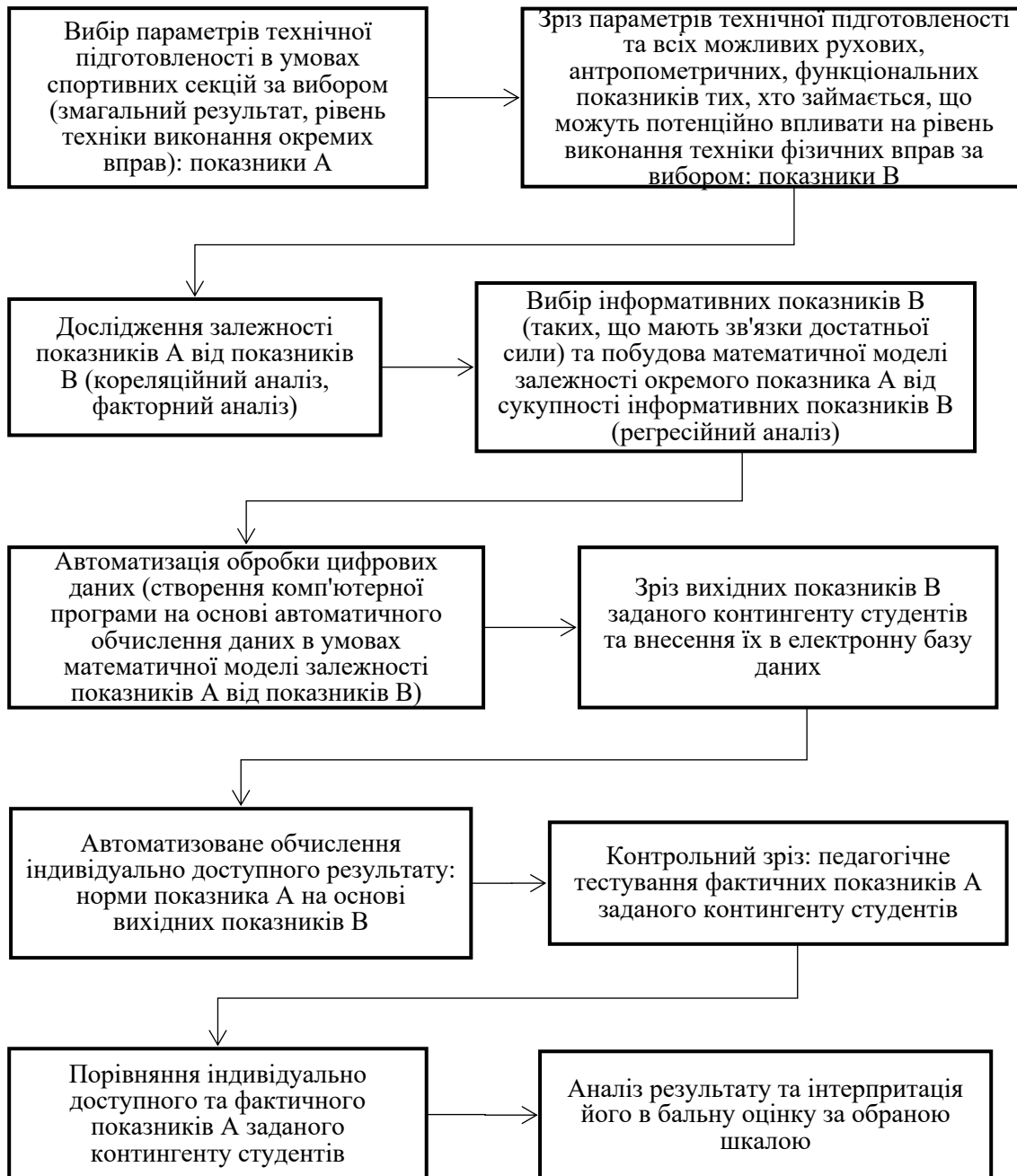

Рис. 1. Загальний алгоритм використання технології індивідуального оцінювання рухових досягнень студентів в умовах секційних занять за вибором

Засновані на цій ідеї програми складні за суттю, однак прості у користуванні, варто лише виміряти усі необхідні показники та параметри технічної підготовленості студентів, автоматично розрахувати відхилення фактичного результату від індивідуально доступного та отримати об'єктивну оцінку. Вона показує, наскільки фактичний результат співвідноситься з індивідуально доступним показником студента.

Висновки. Технологія оцінювання рухових досягнень студентів в умовах спортивних секцій за вибором, заснована на використанні подібних програм, є найкращим варіантом для педагогічного контролю здобувачів вищої освіти в сучасних умовах.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у проведенні подібних розвідок та створенні автоматизованих програм оцінювання рухових досягнень студентів у процесі фізичного виховання в умовах спортивних секцій з популярних видів фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Список використаних джерел

1. Авербах О.А., Сенкевич В.А. Контроль рухової підготовленості студентів у процесі фізичного виховання у контексті особистісно зорієнтованого підходу. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2020. Вип. 3К (123). С. 35-38.
2. Біляковська О. Аналіз контролю та оцінювання навчальних досягнень старшокласників у практиці сучасної школи. *Рідна школа*. 2007. № 3. С. 19-20.
3. Волков В.Л. Контроль та оцінка розвитку фізичних здібностей як основні елементи управління процесом особистісно-розвивального навчання студентів у системі фізичної підготовки. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. № 1. С. 24–28.
4. Долженко Л.П. Фізична підготовленість і функціональні особливості студентів із різним рівнем фізичного здоров'я: автореф. дис... канд. наук з фіз. вих. та спорту: 24.00.02. Київ, 2007. 21 с.
5. Доценко О.М. Розвиток координаційних здібностей студенток спеціальної медичної групи в процесі фізичного виховання: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2011. 20 с.
6. Корягін В. М., Блавт О. З. Педагогічні основи контролю у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп. *Теорія та методика фізичного виховання*. 2017. Вип. 17(3). С. 107-116.
7. Кривенко А.П. Оцінка як критерій ефективності навчальної діяльності з фізичного виховання у вищому закладі освіти. *Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка*. 2009. Вип. 64. С. 288-291.
8. Немченко С.Г. Педагогіка вищої школи: підручник. Донецьк : ЛАНДОН-XXI, 2014. 534 с.
9. Сергієнко В.М. Система контролю рухових здібностей студентської молоді: теорія і методологія фізичного виховання : монографія. Суми : СумДУ, 2015. 392 с. 3.
10. Сергієнко Л.П. Новий погляд на структуру рухових здібностей людини. *Слобожанський науково-спортивний вісник*. 2011. № 2. С. 101-103.
11. Тимошенко О.В., Дьоміна Ж.Г. Як модернізувати національну систему фізичного виховання? Сучасний освітній вимір. *Освіта*. 2016. № 15-16. С. 6-7.
12. Чен Пен. Індивідуальний підхід в оцінюванні навчальних досягнень студентів в умовах спортивної секції баскетболу. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 50, Том 2. с. 62-66. doi: 10.32782/2663-6085/2022/50.2.12.
13. Черненко С.О., Гончаренко, О.С., & Марченко, С.І. Інформативні показники функціональної і рухової підготовленості студентів вищих навчальних закладів. *Теорія та методика фізичного виховання*. 2019. Вип. 19(3). С. 107– 115. doi: 10.17309/tmfv.2019.3.01
14. Lopatiev A., Ivashchenko O., Khudolii O., Pjanylo Y., Chernenko S., Yermakova T. Systemic approach and mathematical modeling in physical education and sports. *Journal of Physical Education and Sport*. 2017. 17(1). P. 146–155. doi: 10.7752/jpes.2017.s1023

References

1. Averbakh, O.V., Senkevych, V.A. (2020). Control of students' motor readiness in the process of physical education in the context of a person-centered approach. *Scientific journal of National Pedagogical Dragomanov University. Series 15. Scientific and pedagogical problems of physical culture (physical culture and sports)*, 3K(123), 35-38. [in Ukrainian].
2. Biliakovska, O. (2007). Analysis of control and evaluation of educational achievements of high school students in modern school practice. *Native school*, 3, 19-20. [in Ukrainian].
3. Volkov, V.L. (2011). Control and assessment of the development of physical abilities as the main elements of managing the process of personal development training of students in the system of physical training. *Pedagogy, psychology and medical and biological problems of physical education and sports*, 1, 24–28. [in Ukrainian].
4. Dolzhenko, L.P. (2007). Physical fitness and functional characteristics of students with different levels of physical health. *Extended abstract of candidate's thesis*. 21. [in Ukrainian].
5. Dotsenko, O.M. (2011). Development of coordination abilities of female students of the special medical group in the process of physical education. *Extended abstract of candidate's thesis*. 20. [in Ukrainian].
6. Koriahin, V.M., Blavt, O.Z. (2017). Pedagogical bases of control in physical education of students of special medical groups. *Theory and methodology of physical education*, 11(3), 107–116. [in Ukrainian].
7. Kryvenko, A.P. (2009). Assessment as a criterion for the effectiveness of educational activities in physical education in a higher educational institution. *Bulletin of Chernihiv State Pedagogical T.H. Shevchenko University*, 64, 288-291. [in Ukrainian].

8. Nemchenko, S. H. (2014). *Pedagogy of the higher school: textbook*. 534. [in Ukrainian].
9. Serhiienko, V.M. (2015). *The system of control of motor abilities of student youth: the theory and methodology of physical education: monograph*. Sumy. 392. [in Ukrainian].
10. Serhiienko, L.P. (2011). A new look at the structure of human motor abilities. *Slobozhan scientific and sports bulletin*, 2, 101-113. [in Ukrainian].
11. Tymoshenko, O.V., Domina, Zh.H. (2016). How to modernize the national system of physical education? Modern educational dimension. *Education*, 15-16, 6-7. [in Ukrainian].
12. Cheng, Peng. (2022). An individual approach in assessing the educational achievements of students in the conditions of the basketball sports section. *Innovative pedagogy*, 50, 2, 62-66. [in Ukrainian]. doi: [10.17309/tmfv.2019.3.01](https://doi.org/10.17309/tmfv.2019.3.01).
13. Chernenko, S.O., Honcharenko, O.S., & Marchenko, S.I. (2019). Informative indicators of functional and motor readiness of students of higher educational institutions. *Theory and methods of physical education*, 19(3), 107– 115. doi: [10.17309/tmfv.2019.3.01](https://doi.org/10.17309/tmfv.2019.3.01) [in Ukrainian].
14. Lopatiev, A., Ivashchenko, O., Khudolii, O., Pjanylo, Y., Chernenko, S., & Yermakova, T. (2017). Systemic approach and mathematical modeling in physical education and sports. *Journal of Physical Education and Sport*, 17(1), 146–155. Doi:10.7752/jpes.2017.s1023. [in English].

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.3K(162).27

УДК 796.015

Єременко Н.П.

кандидат наук з фізичного виховання, доцент кафедри здоров'я фітнесу та рекреації
Національного університету фізичного виховання та спорту України, м. Київ
ORCID: 0000-0002-9694-4254

Лю Цзяле

аспірант Національного університету фізичного виховання та спорту України, м. Київ

Ужвенко В.А.

викладач кафедри здоров'я фітнесу та рекреації
Національного університету фізичного виховання та спорту України, м. Київ
ORCID: 0000-0002-6152-3580

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ВЕСЛУВАННЯ НА ЧОВНАХ «ДРАКОН» У КИТАЇ ТА УКРАЇНІ

Статтю присвячено вивченню історії виникнення і розвитку веслування на човнах «Дракон» в Україні та Китаю. Проаналізована динаміка виступу Українських спортсменів в міжнародних змаганнях. Досліджена кількість проведених змагань в Україні за час існування веслування на човнах «Дракон». **Мета** – вивчити особливості історичного розвитку веслування на човнах «Дракон» в Україні та Китаю. **Методологія** – теоретичний аналіз і узагальнення даних науково-методичної літератури, даних в Інтернеті, аналіз протоколів змагань, опитування тих хто займається веслуванням на човнах «Дракон». **Наукова новизна**: вивчено історію розвитку веслування на човнах «Дракон» в Україні та Китаю, проаналізовано виступ спортсменів на міжнародній арені. **Висновки**: веслування майбутнього, навіть якщо це – ще не Олімпійський вид спорту. Зате це командний спорт, соціальний спорт і навіть діловий спорт, який є особливо цікавим у сьогоденнішому урбанізованому світі. Це – вид спорту та вид фізичної рекреації, якою може займатися кожен у будь-якому віці і з будь-якою фізичною підготовкою. Розважальна та змагальна практика використання веслування на човнах «Дракон» робить цей вид веслування одним з найпопулярніших дисциплін Міжнародної федерації каное. Крім того існує велика ймовірність, найближчим часом, посилення позицій веслування на човнах «Дракон», як у спортивній так і розважальній практиці. Вже зараз проводиться величезна кількість змагань по всьому Світу для юніорів, ветеранів та в абсолютній першості для діючих спортсменів. Веслування на човнах «Дракон» – це гармонійна дисципліна, в якій необхідно поєднувати силу, витривалість, сміливість та майстерність. Останнім часом помічений вагомий сплеск інтересу до веслування на човнах «Дракон» з боку корпоративних команд, завдяки цьому, проводиться багато комерційних заходів.

Ключові слова: Веслування на човнах «Дракон», рухова активність, молодь, рекреація.

Ieremenko N., Liu Jiale, Uzhvenko V. History of the development of Dragon boat rowing in China and Ukraine.

The article is devoted to the study of the history of the emergence and development of rowing on Dragonboats in Ukraine and China. The dynamics of performance of Ukrainian athletes in international competitions is analyzed. The number of competitions held in Ukraine during the existence of rowing on Dragonboats was investigated. **The purpose** is to study the peculiarities of the historical development on Dragonboats in Ukraine and China. **Methodology** – theoretical analysis and generalization of data from scientific and methodological literature, data on the Internet, analysis of competition protocols, survey of those engaged in Dragonboats. **Scientific novelty**: the history of the development on Dragonboats in Ukraine and China was studied, the performance of athletes on the international arena was analyzed. **Conclusions**: rowing is the future, even if it is not yet an